

NOVA SKULPTURA U VOJVODINI 1980–2000.

07 – 24. decembar 2006.

Autor i kustos izložbe: Suzana Vuksanović, viši kustos–rukovodilac Zbirke skulptura, objekata i instalacija MSLUNS

Projekat Nova skulptura u Vojvodini 1980–2000, nastao je iz potrebe za revalorizacijom istorije i tradicije ovdašnje skulpture, a sa težnjom isticanja i izdvajanja pre svega novih, inovativnih, u osnovi eksperimentalnih pojava i praksi, i predstavlja prvo sistematsko razmatranje određenih umetničkih pojava i ličnosti u domenu proširenog polja skulpture tokom dve poslednje decenije XX veka u Vojvodini. Istorijsko–umetnička obrada, verifikacija i valorizovanje čitavog niza skulptorskih i objektnih pojava, problema i

umetničkih rešenja u Vojvodini datog perioda, polazi od najmanje dve osnovne činjenice:

Tokom osamdesetih i devedesetih godina XX veka ključne tačke podsticaja i podrške razvoju jugoslovenske skulpture nesumnjivo su se nalazile u Vojvodini, što se, između ostalog, ogleda u organizovanju niza manifestacija, izložbi, simpozijuma i skulptorskih radionica. Najznačajnija uporišta i tačke ukrštanja savremene jugoslovenske skulpture začeta na ovom prostoru tokom navedenog perioda svakako su: Bijenalna izložba jugoslovenske skulpture, Pančevo (od 1981); Internacionalni simpozijum skulpture Terra, Kikinda (od početka 80–ih); Vajarski susreti Meandar, Apatin (od sredine 90–ih); Internacionalna umetnička radionica Staklo, Pančevo (od 2000).

Na umetničkoj sceni u Vojvodini pojavljuju se i deluju značajni pojedinci i umetničke grupacije koje istražuju i

koriste mogućnosti i potencijale proširenog skulptorskog jezika (Apsolutno skulptoralno: Rastislav Škulec, Zoran Pantelić, Dragan Rakić; Dragan Jelenković, Igor Antić, Miroslava Kojić, Slobodan Kojić, Živko Grozdanić, Zvonimir Santrač i drugi).

Istovremeno, svojim aktivnim stvaralačkim prisustvom značajan uticaj na tokove savremene skulpture imaju i stariji umetnici poput umetničkog para Verbumprogram (Ratomir Kulić i Vladimir Mattioni).